

Pujar al Collbaix?

«Els camins que hi accedeixen s'han anat malmetent o degradant fins a fer molt difícils el seu accés per a una persona d'edat com jo»

Des que tinc memòria, pujar a Collbaix ha estat un reclam per a milers de bagencs, de tal manera que aquest petit cim, de gran significat des del punt de vista mediambiental i paisatgístic, gran mirador sobre el Pla de Bages, lloc de pelegrinatge per visitar el pessebre del CECB, peanya de la gran estelada que hi oneja, etc. gaudeix, sense cap mena de dubte, de molta popularitat i d'un gran valor emblemàtic.

Al llarg de la meua vida hi he pujat centenars de vegades però de forma creixent els camins que hi accedeixen s'han anat malmetent o degradant fins a fer molt difícils el seu accés per a una persona d'edat com jo, però també per a totes les persones que, sigui pel seu físic o fins i tot la seva ment (hi ha trams que fan por de recorre'ls), com vells, nens, malalts, gent amb mobilitat reduïda, amb problemes d'obesitat o de vertigen o, senzillament per persones normals no acostumades a caminar per muntanya.

Conseqüentment, doncs, per una banda vull expressar la meua queixa per aquesta situació i per altra vull fer una crida a totes les administracions i entitats interessades a fer els passos necessaris per tal d'escollir un dels diversos camins actuals i arranjar els trams difícils i fins i tot perillosos (m'han arribat notícies de que els bombers ja han hagut de fer-hi alguna intervenció de socors) i convertir-lo en el que en podrien dir un itinerari "inclusiu" apte per a tots els públics.

Fins ara he dirigit escrits denunciant aquestes circumstàncies als ajuntaments de Rajadell, Sant Joan de Vilatorrada i Manresa (els seus termes municipals convergeixen a Collbaix), així com al Consell Comarcal, a l'Associació Meandre, a un grup de caminadors habituals de l'Anella Verda i als centres excursionistes. De tots ells, només l'Ajuntament de Manresa, el grup de caminadors i Meandre s'han dignat respondre'm d'alguna manera.

Malgrat la bona voluntat expressada pel regidor Pol Huguet de l'Ajuntament de Manresa, així com la de Meandre, penso que si s'arriba a fer alguna actuació probablement haurà de ser concertada entre les diferents administracions i entitats (i el propietari dels terrenys) i sent coneixedor de les dificultats que potser caldrà superar per tirar-la endavant he cregut que transmetre la meua queixa a l'opinió pública podria ser d'ajuda.

M'han parlat d'un antic projecte de convertir el Collbaix en un parc supramunicipal o comarcal. Ja sé que això seria un projecte molt ambiciós, però no caldria que es fes de cop i en una primera fase es podria arranjar un camí la qual cosa no seria gaire costós.

En darrer terme, la meua intenció es de facilitar el contacte amb la natura i, al mateix temps, protegir-la (evitant el que passa ara: la continua erosió ja que cadascú passa per allà on vol, motos incloses) endreçar el territori i propiciar el seu coneixement i respecte.

Mal estat de camins i corriols al Collbaix. Foto: Ramon Majó

Mal estat de camins i corriols al Collbaix. Foto: Ramon Majó

Mal estat de camins i corriols al Collbaix. Foto: Ramon Majó

Mal estat de camins i corriols al Collbaix. Foto: Ramon Majó